

[J. S. Foget.]

Fald tilsiige min Medvirkning til at søge at faa det bedst mulige Resultat ud heraf.

Justitsministeren (Unmack Larsen): Jeg takker for den, kan jeg nok sige, overordentlig venlige Modtagelse, dette Lovforslag har faaet. Der har, synes jeg, været en sjælden Enstemmighed om, at der her var Omraader, som det endnu stod tilbage at reformere lidt paa. Naar man gaar nærmere ind paa Bestemmelserne, maa man ganske vist sige, at det ikke er de store Reformere, der her er foretaget — de blev foretaget i 1926, da Hovedloven kom —, men der er alligevel Fornylser, Omredaktioner og Forbedringer paa Omraader, hvor man vist nok fra alle Sider i Salen er enig om, at der kunde tiltrænges noget saadant. Der er i Virkeligheden ikke, forekommer det mig, fremsat nogen absolut afgørende Indvending mod Lovforslagets Enkeltheder, og jeg er meget taknemmelig for de forskellige Henvendelser, jeg har faaet i denne eller hin Retning. Som det fremgaar af flere Taleres Udtalelser, har man bestræbt sig for at lade de nye Bestemmelser først og fremmest komme til Anvendelse paa nye Bjendomme og derved undgaa at stille Forslag, hvorom det paa Forhaand maatte anses for vanskeligt at opnaa den Enstemmighed, som et Lovforslag af denne Art kræver.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Korsgaard) var utilfreds med den 3-aarige Frist i § 9, Stk. i, med Hensyn til Skorstene. Der er jo her et Punkt, hvor man ogsaa tager de gamle Skorstene med, saaledes at de nye Regler kommer til Anvendelse paa dem efter en 3-aarig Frist. Jeg var ved Lovforslagets Fremsættelse ganske klar over, at der her var et Punkt, som man eventuelt vilde sætte ind paa, men jeg beder her som med Hensyn til andre lignende Indvendinger betænkt, at alt kun er gjort med det ene for Øje, som man i Virkeligheden er enig om fra alle Sider i det høje Ting: af økonomiske Hensyn og af Hensyn til Menneskeliv og Dyreliv at afværge Ulykker.

Jeg skal gøre nogle Bemærkninger om enkelte af de Indvendinger, der er blevet fremsat.

Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Hans Hansen) gjorde et Par Bemærkninger om det saakaldte Entrappesystem og mente, at man under visse Omstændigheder kunde komme til ogsaa i Landdistrikter at indføre dette System. Jeg vil dertil sige, at Entrappesystemet hviler paa en udstrakt Dispensation i Henhold til en Boliglov, saa vidt jeg ved af 1928, og dertil hørende

Cirkulærer, som vistnok atter har nedfældet sig i forskellige Bygningsvedtægter, og en lignende Dispensation, hvorefter man under visse Omstændigheder gaar fra Totrappesystemet over til Entrappesystemet, kan i og for sig ogsaa gives fra Brandpolitiloven, som jo er en Bygningslov for Landet. Man har imidlertid fra anden Side været noget betænkelig ved — det kan jeg godt sige — at indføre en saadan Dispensation, idet man mener, at Brandværnet eller Brandvæsenet paa Landet, selv om det er meget udviklet, dog ikke er fuldt saa udviklet som i Købstæderne.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa Garagespørgsmaalet. Jeg skal senere komme tilbage dertil med et Par Bemærkninger.

Et Par af de ærede Talere berørte Spørgsmaalet om Traktorer. Jeg vil hertil rent ud sige, at egentlig var det vist meget rigtigt, hvis man gik med til at udelukke Traktorer, for de er nu meget brandfarlige; men jeg beder ærede Medlemmer om i denne Undtagelsesbestemmelse at se et Udtryk for, at man i meget vidt Omfang vil stille sig imødekommende for at opnaa den Enighed, jeg før talte om. Der er i Virkeligheden, naar man skal være helt ærlig, ingen saglig Begrundelse for at undtage Traktorer.

Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Hans Hansen) omtalte de Skure, som i visse Tilfælde ifølge en Undtagelsesbestemmelse i § 7, sidste Stykke, kan anvendes til Garage. Det ærede Medlem mente, at denne Lempelse var for vidtgaende. Ja, det er muligt, men den er efterhaanden blevet indført i de fleste Oplandskommuner og omkring København, bl. a. gennem de paagældende Vedtægter, og naar det er Tilfældet, vil man vanskeligt, naar der er Tale om at revidere en Brandpolitilov, der gælder for hele Landet, kunne komme til andet Resultat.

Det ærede 15de Medlem for 5te Kreds (Rahbek) var inde paa nogle Spørgsmaal, som han dog var klar over ikke direkte berørte mig. Der var to Maader at gaa frem paa, sagde det ærede Medlem, naar man skulde give en Brandpolitilov, enten at opstille de skrappe Krav, som han kaldte det — jeg synes nu ikke, de er saa forfærdelig skrappe —, eller at nedsætte Erstatningen, hvorved man kunde naa det samme Maal, nemlig at forebygge Ildebrande, og ramme dem, som havde udvist grov Uagtsomhed. I Øjeblikket finder der vist undertiden en Nedsættelse Sted, naar der er Tale om grov Uagtsomhed, men i denne Forbindelse maa jeg maaske sige, at det er meget vanskeligt at fastslaa, hvor-